

Vossenjacht: opwin

Een reportage van miss Break-Break

Je hoort het in elke plaats, meestal iedere vrijdagavond, bij elke CB vereniging. 'Ga je nog mee vossen vanavond?'

Alleen van dat zinnetje gaat al iets geheimzinnigs uit . . .

Vossen. Een begrip voor de meeste 27 MC'ers. Maar nog niet voor iedereen. Ik neem mezelf als voorbeeld. Heel vaak hoorde ik die kreet 'Ga je nog mee vossen?' maar tot mijn schande moet ik bekennen, dat ik nog nooit een vossejacht had meegemaakt. Ik wist niet eens wat dat was . . .!

Waarschijnlijk zijn er nog veel meer 27 MC'ers, nieuwkomers, die het ook niet weten. En daarom besloot ik, maar eens met zo'n vossejacht mee te doen, om te weten hoe dat in zijn werk gaat.

En speciaal voor die gelegenheid, zocht ik vriend leen, de 'Grizzly' op. Die had mij, toen ik een dagje met hem mee 'truckte' hartstikke fijn geholpen. En toen hij hoorde, dat ik graag eens met hem mee wilde op vossejacht, grijnsde hij meewarig. 'Oók nog nooit gedaan zeker . . .?' Maar natuurlijk was het goed, en zo kwam het, dat ik onlangs op een vrijdagavond om half elf bij hem op de stoep stond, klaar voor mijn eerste, nachtelijk vosse-avontuur.



Vorbereidingen

Bij Leen thuis is men al druk bezig met de voorbereidingen. Althans . . . An, de vrouw van Leen, loopt te rennen met jassen en tassen, terwijl Leen met een wat moeilijk gezicht in een makkelijke stoel hangt. Als An voor de derde keer zegt: 'Nu moeten we écht gaan, Leen' hijst hij zich moeizaam overeind. Hij blijkt geplaagd te worden door een acute aanval van ruggpijn. En in zulke mate, dat hij er flink last van heeft. Gelukkig weet hij een uitstekend middel: 'Vanavond maar een flinke neut pakken . . .'

Hoe het komt weet ik niet, maar ik was in de vaste veronderstelling, dat we nu gevierden (mijn aanstaande, die de toepasselijke naam Mike draagt, ging ook mee) in Leen's grommende Volvo zouden klimmen. We lopen echter naar een auto, die pakweg een eeuw geleden een nieuwe BMW geweest moet zijn. Als ik vraag, waarom we niet met de truck gaan, krijg ik hetzelfde gevoel dat ik had, toen ik de eerste keer naast Leen in zijn truck zat. Hij kijkt me met dezelfde twijfelende blik aan, waarmee hij toen keek. En ik mompel met een gemaakt grinnikje 'Grapje. Haha.'

In de BMW geklommen, vertelt An mij, waar we heen gaan. 'Ik schrijf vanavond

de deelnemers in. Daarom brengt Leen mij eerst naar Papenveer, naar café Het Veer, vanwaar we altijd starten' vertelt ze.

Het kost me even moeite, de Grizzly in een 'luxe' wagen terug te vinden. Op hetzelfde moment dat ik besluit, dat hij helemaal niet op de 'Leen van toen' lijkt, wendt hij zich tot mij. 'Weet je hoe Papenveer aan zijn naam komt?' zegt hij met glinsteroogjes, en ik zucht opgelucht. Zó ken ik hem weer . . . 'Nee' beken ik verwachtingsvol. 'Vroeger woonden hier alleen maar Roomse mensen. En die heetten in die tijd Papen.' Ja, dat had ik op school geleerd, dus dat wist ik. 'Die papen nu, moesten iedere zondag naar het kerkje aan de overkant van het water, vertelt Leen verder, 'dus namen ze een bootje, want zwemmen op zondag met je goeie goed doe je natuurlijk ook niet. En dan namen ze . . .?' afwachtend kijkt hij mij aan, zoals elke goede leraar zijn leerlingen bij een overhoring aankijkt. Op de manier van ' . . . je wéét het wel . . . ' En voorzichtig zeg ik 'Het veer?' Zowaar. Een tien met een griffel voor mij. Inmiddels zijn we bij café het Veer aangekomen, waar Leen en An luidruchtig begroet worden. Want de communicatie-

vereniging de Polder, waarvan Leen voorzitter is, vost iedere vrijdagavond, de meesten in competitieverband. En Leen staat er vrij goed voor.

Omdat we vrij vroeg zijn, nemen we eerst een drankje. En dan moet An zich achter de tafel installeren, want de eerste auto's rijden voor. De één na de ander druppelt binnen. Leen komt naar mij toe, en zegt: 'wij gaan zo, want we moeten eerst mijn bakkenist ophalen. Dat heb ik expres zo geregeld, want ik had de laatste weken telkens het idee, dat iemand mij volgde . . .' Hij kijkt samenzweerderig om zich heen. 'Dus proberen we het nu zo' voegt hij daar nog fluisterend achter, en ik voel een rillinkje langs mijn ruggegraat glijden.

Aan de regels houden

We klimmen weer in de BMW. Ditmaal gedrieën, want An blijft inschrijven. Leen scheurt over smalle weggetjes. 'Ook al wil iedereen zo snel mogelijk die vos hebben, we moeten ons toch aan de verkeersregels houden' zegt hij, met moeite een eend ontwijkend. 'We mogen bijvoorbeeld niet te hard rijden, anders krijg je strafpunten.' Mike en ik kijken eerst elkaar aan, en daarna wijfelend naar de klimmende kilometertel-

indend, nachtelijk avontuur!

ler . . . Uit de sloten in de polder stijgt, heel langzaam, de mist op . . . Een oranje maan klimt langzaam boven de boomtoppen en geeft de dikke mistbanken boven de polder een zachte, toverachtige gloed . . .

In Nieuwkoop halen we de Vuurvogel op. Hij zal vanavond Leen's bakkenist zijn. 'Meestal vos ik met An', legt Leen uit. 'Maar omdat zij vanavond inschrijft doen Joop en ik het samen.' Vuurvogel Joop neemt de bak op zijn schoot. Voor de derde keer beginnen we aan de rit door de polders. De mist heeft inmiddels ook de wegen bereikt en is af en toe zó dik, dat je geen hand voor ogen kunt zien. Joop zet de bak op kanaal 4, het vossekanaal waarvan de communicatievereniging de Polder iedere vrijdagavond gebruik maakt. De wijzers van de klok staan op even voor elf uur . . . de spanning stijgt. Er klinkt even wat geruis uit de mike (niet mijn Mike, maar de échte natuurlijk.) En dan klinkt het geheimzinnig door de ether . . . 'Hallo mensen, hier is de vos. De naam is Skippy, en ik zit hier gezellig met Lady Eenhoorn en een grote krat pils ergens op een plekje in de buurt. Aan jullie de kans om uit te vissen waar, en de eerste binnenkomer krijgt in ieder geval een lekker koud pilsje. Tot over een minuut.' Tot mijn intense verbazing begint Leen als een razende aan zijn stuur te draaien, zodat we als een toltetje in de ronde draaien. Joop houdt nauwkeurig de opgluoiende leds in de gaten. Tegen de tijd, dat ik niet meer weet of ik rechtop of op mijn kop zit, stopt hij. Joop zegt: 'We moeten richting zuid.' 'Béje gek' blaast Leen, we moeten noordelijk.' En aangezien Leen stuurt, rijden we zo in noordelijke richting, terwijl Joop zwakjes tegenstribbelt. Hoe verder noordelijk we komen, hoe slechter we de vos en zijn lady, die om de minuut moduleren, horen. 'Zie je wel' zegt Joop beschuldigend. En Leen zwijgt . . .

'Bon'?

Wanneer de vos opnieuw moduleert, begint Leen weer aan het stuur te trekken. Ten tweede malen slingeren we in het rond als een scheepje op een

woeste zee. Vier leds branden nu, de vijfde 'flikkert'. 'Rechtsaf' brult Joop, en we schieten Alphen aan den Rijn binnen. Een marf, die juist wil oversteken, stapt geschrokken terug.

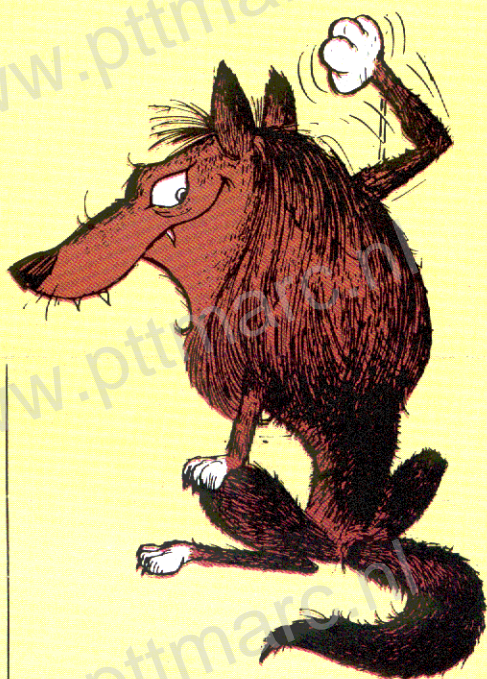
Leen brult de geschrokken voetganger vanuit zijn open raam toe 'Heeft u daar een bon voor . . .?' We lachen allemaal. Zelfs de late voetganger. Inmiddels zijn op kanaal vier herhaaldelijk andere calls dan de vos te horen. Maar tot mijn verbazing is meest van tijd slechts eenmaal de roep 'vossekanaal!' nodig om de tokkelaars naar een ander kanaaltje te laten verhuizen.

Nu blijkt, dat Leen toch gelijk heeft gehad in zijn bewering dat we noordelijk moesten. De signalen die de vos en zijn lady om de minuut uitzenden worden steeds sterker. We rijden richting Woubrugge. Op een kruispunt slaan we weer rechtsaf, een donker, smal landweggetje in. We kunnen hier niet te hard rijden, want de mist is nog dikker geworden. Het hart klopt me in de keel, en het is doodstil in de auto. Alleen de vos geeft af en toe commentaar. In mijn gevoel zijn we al uren op weg. Het is echter pas tien minuten geleden, dat we vanuit Papenveer vertrokken zijn . . .

Voorzichtig draait Leen een moederziel verlaten zomerhuisjespark in. Je hoort er niets, alleen af en toe de schreeuw van een nachtelijke vogel. In de verte tijlpen de krekels. Het volgende moment begint de vos weer te tokkelen— 'Nou mensen, komt er nog wat van? het is hier zó eenzaam, een beetje gezelschap zou ons welkom welen. En jullie verlangen toch niet van ons, dat we die hele krat pils alleen soldaat maken, of wel soms?' Het is weer stil op de bak, maar voor ons is het genoeg: In de tijd dat de vos moduleerde, brandden ál onze leds, en de squelch stond volledig dicht! We kunnen nu niet verder van de vos verwijderd zijn, dan zo'n meter of vijftig. Vos, we zitten je op je staart!!

Gevonden

Langzaam rijdt Leen nu langs de vele zijpaden die het landweggetje rijk is. En dan, ineens . . . ziet hij . . . gelooft hij . . . dat hij een auto ziet? . . . We rijden het



pad in. En dan zien we ook ineens de grote antenne in de grond staan. De lichten van de auto flitsen aan . . . DE VOS IS GEVONDEN!!! In precies veertien minuten is het ons gelukt, om als eerste de schuilplaats van de vos te ontdekken. En daar moet op gedronken worden. Het heeft echter geen haartje gescheeld, want nog geen twee minuten later staat de tweede jager voor onze neus. En nu stromen ze aan de lopende band binnen. Sommigen stappen aan het begin van het zijpad al uit, om zo te proberen nog nét even eerder hun kaart af te laten tekenen. Want ieder puntje is meegenomen. Wij rijden nu terug in de richting van Papenveer. Onderweg komen we nog wat jagers tegen, die ons allemaal vragen of we wat weten. Omdat Leen de beroerdste niet is, geeft hij ze allemaal een hint.

We brengen eerst Joop naar huis en gaan dan terug naar café het Veer, om An het goede nieuws te vertellen. Maar die weet het allang! Want we mochten dan als eerste bij de vos zijn, we zijn zeker niet als eerste terug. De bar staat al vol en ook wij nemen een borrel om onze overwinning te vieren. 'Hoe vin'je dat nou', vraagt Leen mij, 'Om voor de eerste keer mee te doen en gelijk eerste te worden?' 'Nou, schitterend natuurlijk' antwoord ik tevreden. 'Zo zie je maar weer zegt Leen bescheiden. 'Bij Ome Leen moet je welen voor het beste resultaat.'

Vossejagen, techniek en spelregels

Vossejagen begint een nationale sport te worden. Veel mensen schrijven ons, h6e je nu eigenlijk zo'n 'vos' moet opsporen. Ook komen er veel vragen binnen over de spelregels die er gelden.

Techniek

Het opsporen van een verborgen zender is helemaal niet moeilijk, als je tenminste beschikt over zo'n kostbare peilinstallatie zoals de opsporingswagens van de PTT die hebben.

Eigenlijk is het dan helemaal niet leuk meer. Waar het bij vossejagen om draait, is het met primitieve middelen opsporen van een collega CB'er. We doen dat dan ook met een gewone MARC zend/ontvanger. Het principe is erg eenvoudig. Een CB'er is de vos. Hij gaat met zijn auto op een plaats staan waar hij niet zo makkelijk gezien kan worden, zoals een verlaten landweggetje, een afgelegen parkeerterrein, noem maar op.

De anderen rijden met hun auto door de omgeving en lezen op de S-meter van hun bak af, hoe sterk de vos binnenkomt. Hoe sterker het signaal van de vos, des te dichter ben je in de buurt van de vos. Een extra moeilijkheid is, dat de vos niet continu in de lucht is. Bij de meeste vossejachten is de vos 1 minuut in de lucht, daarna volgt een minuut stilte, daarna weer een minuut zenden enz.

Peiltechniek

Het is gelukkig niet zo, dat u maar als een gek in de rondte hoeft te rijden totdat u de S meter uit ziet slaan. Ook met een normale CB set is enige peiling toch wel mogelijk. Zoals u in het artikel over mobielantennes in Break-Break no 1 heeft kunnen lezen, krijgen we enig richtingseffect wanneer we de antenne helemaal achter op de wagen zetten. Een kleefvoetantenne is hierbij ideaal.

In de richting waar de meeste massa zit ontvangt de antenne nu wat meer signaal op. Door nu op een moment dat de vos zendt een rondje te draaien met de auto (let wel op het overige



verkeer!) kan worden vastgesteld in welke richting de vos zich ongeveer bevindt. De S meter slaat namelijk iets verder uit als de neus van de auto naar de vos wijst. Het iets voorover zetten van de antenne versterkt het richtings-effect nog enigszins. Op de tekening kunt u zien hoe het stralingspatroon van zo'n antenne wordt. Vervolgens rijdt u in de richting waar zich de vos bevindt. De uitslag op de S meter moet steeds groter worden en een S meter met wijzer is dan ook van groot voordeel bij het vossejagen. Draai regelmatig rondjes en op die manier weet u steeds nauwkeuriger waar de vos zit.

Spelregels

Welhaast elke CB club heeft z'n eigen spelregels voor vossejagen vastgesteld. We hebben er een aantal doorgenomen en met name in de wijze waarop competities worden gehouden zit nogal veel verschil. Er zijn echter een aantal spelregels die elk vossereglement moet bevatten. Hier komen ze:

De plaats van de vos

- 1) **Nooit op particuliere terreinen en altijd zodanig, dat de locatie toegankelijk is voor de jager, zonder het verkeer op de weg in gevaar te brengen.**
- 2) **De vosselocatie mag niet gelegen zijn in de bebouwde kom om overlast bij omwonenden te voorkomen.**

- 3) **Er moet opgelet worden, dat de vossejacht geen gevaar of hinder oplevert voor andere mensen.**

De Vossezender

Bij voorkeur wordt altijd dezelfde MARC bak gebruikt met een kleefvoet antenne, zodat altijd hetzelfde signaal ontstaat.

De vos blijft 1 minuut in de lucht en houdt daarna 1 minuut zenderpauze. De vos mag alleen gesproken woord uitzenden, maar mag geen gesprekken houden met de jagers.

De Jagers

De jagers moeten zich absoluut aan de verkeersregels houden, anders is het gauw afgelopen met vossejagen in Nederland. Dus: niet door rood licht, niet harder dan 50 km/u, niet plotseling draaien zonder eerst goed gekeken te hebben of het wel kan enz. Let er op dat de overige verkeersdeelnemers niet aan uw rijgedrag mogen merken dat u aan het vossejagen bent.

Algemeen

Het vossejachtkanaal moet absoluut vrijgehouden worden tijdens het vossen. Het is buitengewoon hinderlijk als vossejagers op het kanaal onderling gaan zitten tokkelen of gaan roepen dat ze de vos niet horen. Bij de meeste verenigingen geldt ook nog de regel, dat vossejagers gediskwalificeerd worden als ze tokkelen tijdens het vossen. Een belangrijk punt is de controle. Bij een aantal verenigingen is er een controle aanwezig, die zelf niet mee vost, maar controleert of de jagers zich aan de verkeers- en spelregels houden. Zo niet: diskwalificatie.

Landelijke Vossejacht-kampioenschappen

De NCF zal dit najaar een groot landelijk vossejacht kampioenschap organiseren. Het zal gehouden worden op de Veluwe en er zullen meerdere vossen in de lucht zijn. We zijn druk bezig de juiste locaties uit te zoeken. CB'ers die goede tips hebben kunnen ons die schrijven, evenals verenigingen die bijzondere vossejachtreglementen hebben. De aankondiging over de precieze datum, tijd en spelregels kunt u eerdaags in dit blad lezen.